
BABIČČINY OSVĚTIMSKÉ STRASTI OŽIJÍ NA JEVIŠTI DÍKY VNUČCE

Probíhající divadelní sezóna na Rabštejně pokračuje inscenací s názvem **Klára 3847 aneb příliš mnoho hvězd** v podání Litvínovského divadla. Jedním z důvodů pro zařazení tohoto působivého příběhu je letošní 70-té výročí ukončení 2. světové války.

Předlohou byl příběh ženy, která přežila věznění v koncentračním táboře Osvětim.

Britská televizní stanice BBC mapovala před několika lety osudy osvětimských vězňů a narazila tehdy i na **příběh Kláry Brodyové** (1920 - 2008), ženy, která jako jediná ze své rodiny věznění v jednom z nejhorších koncentračních táborů přežila. Po válce se ze Slovenska přestěhovala na sever Čech za svým manželem, kterého potkala cestou z Osvětimi, a nikdy svým blízkým o svých útrapách nevyprávěla. To, že byla vězněna v Osvětimi, připomínalo jen číslo 3847 vytetované na jejím předloktí.

Režisér Steven Spielberg použil příběh Kláry Brodyové - Lavičkové ve svém dokumentu pro washingtonské muzeum holocaustu. Filmová nahrávka její zповědi, která je tam uložena, zaujme nadhledem, se kterým Klára Brodyová - Lavičková svůj příběh do kamery vypráví. Závěr její zповědi zní: "Tohle všechno nevyprávím proto, aby mě někdo litoval, ale proto, aby se to už nikdy nemohlo opakovat, a aby se moje děti nikdy nemusely bát tak, jak jsme se báli my."

Vnučka Kláry Brodyové, Lenka Lavičková, tento příběh původně zpracovala jako svou bakalářskou práci na brněnské Janáčkově akademii múzických umění. Se studentkou režie a dramaturgie Hanou Marvanovou ho nastudovaly s herci Litvínovského divadla.

Herci z Litvínovského divadla v Kostelci nad Orlicí nevystupují poprvé. Jejich představení měla vždy velký úspěch. Proto jsem položila několik otázek **ředitelce Docela velkého divadla Litvínov, Janě Galinové**.

Kdy vzniklo Vaše divadlo a jaká je jeho historie?

Profesionální divadlo, které hraje pro dospělé diváky, ale výrazně se věnuje také autorské tvorbě pro děti a mládež. Kmenovými autory jsou Jana Galinová, autorka divadelních textů a textař a hudební skladatel Jan Turek. Uměleckým šéfem Docela velkého divadla je režisér Jurij Galin, žák Anatolije Efrose. Výtvarnou podobu divadla utvářejí výtvarníci Hynek Dřížhal, Tomáš Kypta, Milena Dubšíková - Říhová, Dagmar Březinová, Jan Ignác Říha, Kateřina Ebelová a Sylva Prchlíková. Choreografkami divadla jsou Dana Morávková a Lenka Masárová.

Divadlo dnes sdružuje téměř 30 umělců, kteří se podílejí na jednotlivých inscenacích. Dosud odehrálo více než 6 000 představení, která shlédlo více než 1 800 000 diváků doma i v zahraničí. Svá představení uvedlo naše divadlo v USA /1997, 1998, 1999, 2012/, v Kanadě, ale také v Austrálii, Mexiku, Francii, Itálii, Rakousku, Německu, Chorvatsku, Bulharsku, Bosně a Hercegovině a na Slovensku.

Divadlo má sídlo v Litvínově, ve své vlastní divadelní budově postavené v letech 1906 – 1910, kterou se snaží vrátit do její původní podoby, svou stálou scénu má v pražském Divadle U Hasičů. Pravidelně hostuje také v dalších pražských divadlech (např. Divadlo Palace, Divadlo Mana, Divadlo Metro), v brněnském Divadle Bolka Polívky a téměř ve všech českých a moravských divadlech a domech kultury.

Využíváte spolupráci s pražskými divadly. Některé role ve Vašich představeních ztvárňují herci z předních divadel české scény. Kdo je to v současné době a proč?

V představeních hostuje celá řada pražských herců, které zajímá práce režiséra Galina a mají zájem s ním spolupracovat. Nejdéle hostuje Lukáš Vaculík, který zde nastudoval 5 inscenací, Jan Révai 6, David Suchařípa studuje 4. inscenaci, Pavel Nový druhou a Pepa Náhlovský u nás hostuje poprvé. Oblíbená herečka Dana Morávková hrála pouze v jedné inscenaci, ale jako choreografka nastudovala 5 inscenací.

Neuniklo nám, že máte spojitost s televizními seriály a dabingem. Liší se to od Vaší "běžné divadelnické práce"?

Moje práce v seriálu Ulice je vlastně taková odměna za divadelní práci. Zatímco v divadle odpovídám za všechno, v Ulici jen za sebe. Hýčkají nás na place i mimo něj. Užívám si to a naši mladí herci také. Všichni už tam několikrát hráli menší role.

Máte svou domovskou scénu, ale též jezdíte na zájezdová představení. Jsou některá místa pro Vás vyjímečná (kam se například rádi vracíte)?

Máme krásné divadlo, ale živí nás zájezdy. Hrajeme v Praze U Hasičů a v Divadle Metro, rádi se vracíme do Brna k Bolkovi nebo do krásného libereckého divadla, ale i k Vám do Kostelce zase kvůli skvělým divákům i pořadatelům. A moc se nám líbilo hrát v New Yorku, v Paříži a v Mexico City.

Za rozhovor Janě Galinové děkuje Marta Klimešová